

i den anden Kreds. Og kun, som jeg sagde før, hvis Produktionseffektiviteten her i Landet i de sidste 10 Aar er forøget stærkere end i de konkurrerende Lande, kun da er der nogen Begrundelse for Opretholdelsen af de højere Lønninger i vort Land end i noget af de Lande, hvormed vi konkurrerer, men der er ikke noget som helst, der tyder derpaa. Utvivlsomt er Effektiviteten steget siden 1914, og derfor er ogsaa en Lønforhøjelse berettiget, maaske og sandsynligvis berettiget ud over Pristallet, men til et Lønniveau, som ligger 170—200 pCt. over Løniveauet i 1914, er der ingen Berettigelse. Naar vi f. Eks. ser paa visse Grene af Jernindustrien i Sverige og sammenligner dette med Danmark, vil vi finde Lønningerne i Danmark en Sneg Procent over Lønningerne i Sverige, og det vil altsaa faktisk sige, at 20 pCt. af de danske Arbejdere indenfor disse specielle Grene af Jernindustrien, kan gaa ledige og modtage Understøttelse fra deres arbejdende Kammerater og disse kan dog have det samme, som deres svenske arbejdende Kolleger har, ja, endog mere, svarende til det Omfang, hvori Stat og Kommune deltager i Afholdelsen af Udgifterne.

Jeg ser derfor saaledes paa det, at det er ikke Arbejderklassens sande Venner, som stiller sig op og siger, at det, det først og fremmest kommer an paa, er den høje Løn: saa høj Løn som muligt, siger man. Thi det er ikke saa høj en Løn, som man kan afpresse Modparten, der skal ydes, men saa høj en Løn, som Arbejdet kan afkaste, uden at Arbejdet bringes til at visne. Jeg mener derfor, saaledes som det jo er sagt gentagende under denne Debat, at det er ikke Universalmiddelet, vi her staar med, det er ikke det eneste Middel, der tjener til at hjælpe os ud over Vanskelighederne, men det er et af de Midler, der hjælper os dertil, og selv om det er aldrig saa lidt velmagende, saa maa det tages, om det i den kommende Tid skal gaa os vel, og vi maa berede os paa Fortsættelsen, paa det, der skal bygges op paa denne Lovgivning i Retning af Foranstaltninger af forskellig anden Art for at hjælpe os ud over Krisen. Men det første Skridt maa gøres, før man kan tage det næste, og den høje Rigsdag og de forskellige Partier indenfor Rigsdagen tager sig et stort Ansvar paa, hvis de ikke vil medvirke til, at dette Skridt kan tages. Enkeltheder, Udformningen kan der altid diskuteres om, men Principperne maa i det væsentlige fastholdes, og Endemaålet med Hensyn til Byrdens Nedbringelse maa naas.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at Arbejderne kunde se ud over deres egne Næser, og det havde de bevist derigennem, at de havde været med til at bevilge Laan fra Statens Side til Sønderjylland. Det vil jeg indrømme, men saa sagde det ærede Medlem, at det kunde andre ikke gøre, de kunde ikke taale, at Arbejderne skulde have noget. Hertil vil jeg sige, at vi flere Gange har været med til fra Statens Side at yde Laan ogsaa til Arbejdsløshedskasserne, og jeg har oplyst, at vi i de sidste 5 Aar har givet gennemsnitlig 20 Mill. Kr. om Aaret, ikke i Laan, men i Tilskud til dette Formaal, saa det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Paastand om, at vi ikke vil være med til at yde noget til Arbejderne, er ganske urigtig.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at det gør mig selvfølgelig ondt, hvis jeg har misforstaaet ham eller tillagt ham Udtalelser, han ikke er fremkommet med, men jeg synes ikke, han i saa Fald selv er uden Skyld deri. Naar han har sagt, at det ikke var Lønne alene, der var ogsaa mange andre Ting, der var medbestemmende ved Produktionens Igangsaettelse, forstod jeg ham saaledes, at det kun i meget ringe Grad var Lønne, men mere Kreditforholdene og andre Forhold, der her var bestemmende. Men har jeg tillagt ham noget, som han ikke har ment og ikke sagt, beder jeg ham altsaa undskylde. Jeg vil imidlertid gerne sige til det ærede Medlem, at denne Fejl gjorde i alt Fald han sig skyldig i overfor mig, to Gange endog. Det ærede Medlem sagde nemlig straks efter, at Nedsættelsen af Lønningerne var for os det ene saliggørende, skønt jeg lige havde staaet her og sagt det modsatte; det er jo ogsaa blevet sagt Gang paa Gang, at det ikke for os er det eneste, men naar der nu er Tale om Understøttelse til Arbejdere, er det jo naturligt, at man taler om deres Forhold. Endvidere sagde det ærede Medlem, at jeg havde gjort Rede for, at den Besparelse, som kunde naas gennem Lovforslaget, var højst 6 Mill. Kr. Dette „højst“ lagde det ærede Medlem imidlertid selv til, jeg sagde: omkring ved 6 Mill. Kr., men saa skrev det ærede Medlem det ned til 3 Millioner. Og det er i hvert Fald ikke paa min Regning, og jeg tror heller ikke, han selv kan indfri den Regning,